

Анансі і Мудрість Анансі og visdomen

✎ Ghanaian folktale
🔊 Wiehan de Jager
📄 Oksana Duchak
😊 ukraïnsk / nynorsk
|| nivå 3

Колись дуже давно люди не вміли нічого робити. Вони не вміли сіяти зерно, шити одяг чи виготовляти залізні знаряддя. Бог на ім'я Н'ямі, який був високо в небі, мав всю мудрість цього світу. І зберігав він її у глиняному горщику.

...

For lenge, lenge sidan visste ikkje folk nokon ting. Dei visste ikkje korleis ein dyrka jorda, dei kunne ikkje veva tøy eller laga reiskapar av jarn. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all visdomen i verda. Han gøymde den i ei leirkrukke.

Глиняний горщик розбився на дрібні шматочки, а мудрість, яка була у ньому, розлетілась по всьому світі. Вона стала доступною для усіх людей. І кожен міг нею поділитись. Саме так люди навчилися сіяти, шити одяг, виготовляти залізні знаряддя та інші речі, які ми вміємо робити зараз.

...

Ho gjekk i tusen knas på bakken. Då vart det fritt for alle å dela visdomen. Og slik lærte folk å dyrka jorda, veva klede og laga reiskapar av jarn, og alle dei andre tinga folk veit korleis dei skal laga.

Одного дня Н'ямі вирішив віддати горщик із мудрістю Анансі. І кожного разу, коли Анансі заглядав у глиняний горщик, він дізнавався щось нове. Це було так цікаво!

...

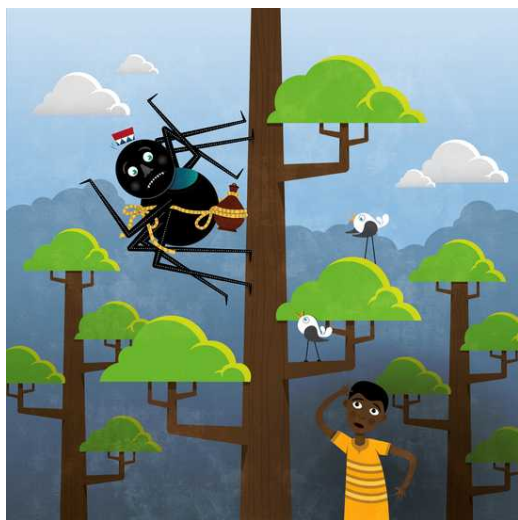
Ein dag bestemte Nyame seg for å gje krukka med visdom til Anansi. Kvar gong Anansi såg i krukka lærde han noko nytt. Det var spennande!

Дуже швидко Анансі дістався верхівки дерева. Але раптом він зупинився і подумав: "Це ж я маю всю мудрість, а мій син виявився мудрішим, ніж я!" Анансі так сильно розлютився, що скинув глиняного горщика з дерева.

...

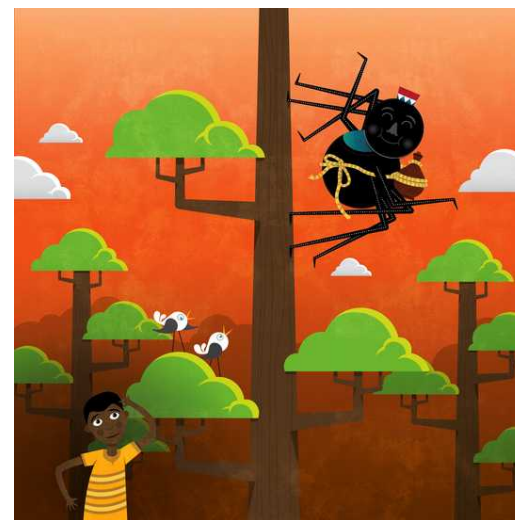
Snart var han oppe i toppen av treet. Men så stussa han og tenkte: «Det var jo eg som skulle ha all denne visdomen, men no var sonen min lurare enn meg!» Anansi vart så sinna at han kasta krukka ned frå treet.

Тоді жадібний Анансі подумав: “Я зберігатиму горщик у безпеці на верхівці високого дерева. Таким чином він належатиме лише мені!” Спочатку він виготовив пряжу із довгої нитки, обмотав її навколо глиняного горщика та прив’язав його до себе. Потім він спробував вилізти на дерево. Але йому було важко вилазити на дерево із горщиком, який постійно бив його по колінах.

...

Grådige Anansi tenkte: «Eg gøymer krukka i toppen av eit høgt tre. Sånn kan eg ha han heilt for meg sjølv!» Han spann ein lang tråd, batt han rundt leirkrukka og knytte han om livet. Og byrja å klatra. Men det var vanskeleg å klatra i treet med krukka som slo borti knea hans heile tida.

Увесь цей час син Анансі стояв біля підніжжя дерева і спостерігав за своїм батьком. Потім він промовив до свого батька: “Тату, якщо ти прив’яжеш горщика до своєї спини, то тобі буде легше вилазити на дерево”. Анансі прив’язав свого горщика повного мудрості до спини. І дійсно, так було набагато легше вилазити на дерево.

...

Den vesle sonen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. «Hadde det ikkje vore lettare å klatra med krukka på ryggen i staden?» sa han. Anansi prøvde å binda fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og då vart det jo mykje lettare.